

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: T.P.M.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, *zastoupeného Mgr. Ivem Žižkovským, advokátem, se sídlem Plzeň, Martinská 10*, proti **žalovanému: Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Opava, Kolářská 451/13, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. ledna 2013, čj. 90/1.30/13/14.3,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 15. 3. 2013 došlou Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“) dne 18. 3. 2013 se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo.

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“).

[I] Skutkový základ věci

Oblastní inspektorát práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj se sídlem v Plzni (dále též jen „*oblastní inspektorát*“ nebo „*prvoinstanční správní orgán*“) provedl ve dnech 16. 5.,

5. 6. a 12. 6. 2012 u žalobce kontrolu, když kontrolní zjištění byla shrnuta v protokolu o výsledku kontroly ze dne 6. 8. 2012, čj. 8645/6.71/12/15.2, se kterým byl účastník řízení (= žalobce) téhož dne seznámen a byl mu předán jeho stejnopis.

Vydáním příkazu ze dne 9. 10. 2012, čj. 12812/6.71/12/14.3 (dále též jen „*Příkaz*“), zahájil oblastní inspektorát s žalobcem správní řízení. Dle příkazu se žalobce dopustil správního deliktu na úseku zaměstnanosti dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, za což mu byla mj. uložena pokuta dle § 140 odst. 4 písm. f) téhož zákona ve výši 300.000,- Kč. Žalobce podal proti Příkazu odpor, jehož podáním se Příkaz zrušil a v řízení bylo pokračováno. O této skutečnosti byl žalobce, resp. jeho zástupce Mgr. Ivo Žižkovský, informován vyrozuměním o pokračování správního řízení ze dne 22. 10. 2012, čj. 13400/6.71/12/14.3. Žalobci bylo rovněž oznámeno, že dne 1. 11. 2012 bude ve věci provedeno dokazování listinami založenými ve správním spisu. Vyrozumění bylo doručeno dne 24. 10. 2012. Dne 31. 10. 2012 bylo za přítomnosti účastníka řízení provedeno dokazování listinami založenými ve správním spisu. Žalobce po provedeném dokazování požádal o poskytnutí lhůty (7 dní) k vyjádření. Ve stanové lhůtě se k předmětu řízení nevyjádřil.

Prvoinstanční správní orgán vydal dne 29. 11. 2012 pod čj. 14972/6.71/12/14.3. rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání správního deliktu na úseku zaměstnanosti dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, za což mu byla dle § 140 odst. 4 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 300.000,- Kč (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstanční rozhodnutí bylo žalobcovu zástupci ve správním řízení doručeno dne 4. 12. 2012, přičemž žalobce byl poučen o možnosti se proti rozhodnutí oblastního inspektorátu odvolat ke Státnímu úřadu inspekce práce, a to do patnácti dnů ode dne doručení rozhodnutí. Žalobce pak dne 20. 12. 2012 podal k poštovní přepravě odvolání, které bylo oblastnímu inspektorátu doručeno dne 21. 12. 2012.

Státní úřad inspekce práce rozhodnutím ze dne 15. 1. 2013, čj. 90/1.30/13/14.3 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), žalobcovo odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítl jako opožděné (ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu).

[III] Žaloba

Žalobce zopakoval, že napadeným rozhodnutím bylo jeho odvolání zamítnuto jako opožděné. K tomu uvedl, že je to vůči jeho osobě velmi tvrdé s ohledem na to, že si rozhodnutí musel nechat přeložit do rodného jazyka a až následně se mohl řádně a zodpovědně rozhodnout, zda si podá odvolání. To bylo, bohužel, dáno na poštu až 20. 12. 2012. Žalobce se domníval, že napadeným rozhodnutím bylo kráceno jeho právo užívat svůj rodný jazyk i v úředním styku (samozřejmě za podmínky, že si sám uhradí tlumočnicka). Stran prvoinstančního rozhodnutí žalobce konstatoval, že tvrzení v něm uvedená jsou nepravdivá, nepodložená řádnými důkazy a právní hodnocení správního orgánu je v rozporu s platnými zákony ČR. Žalobce tvrdil, že T.D.G. podniká v obchodě, kde byl (žalobce) kontrolován a má v tomto obchodě nahlášenou živnost. L.T.T. je manželkou T.D.G., není nikým zaměstnávána a pomáhá manželovi jako osoba spolupracující. T.V.H. bydlí ve stejném domě jako je prodejna, v obchodě neprodává a ani neobsluhuje, nacházel se tam náhodně. Žalobce se

domníval, že správní orgán neposoudil věc správně, když hodnotil T.D.G., L.T.T. a T.V.H. jako nelegálně zaměstnané.

[III] Vyjádření žalovaného správního orgánu

Žalovaný správní orgán se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 14. 5. 2013. Navrhoval její zamítnutí a zdůraznil, že je zcela v dispozici žalobce, zda podá proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání. Žalobce byl v řízení zastoupen zástupcem Mgr. Žižkovským, který rovněž podal jménem účastníka řízení (= žalobce) odpor proti příkazu oblastního inspektorátu práce. Žalobce měl několik možností, jak zamezit následkům opožděně podaného odvolání, např. blanketní odvolání, příp. požádat o prominutí zmeškání úkonu.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Pro úplnost se uvádí, že účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Vzhledem k tomu, že odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto jako opožděné, zaměřil zdejší soud pozornost pouze na to, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, čj. 2 As 53/2007-111 (k dispozici na www.nssoud.cz), podle něhož *v řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto dle § 92 správního jako opožděné, se krajský soud zabývá pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoliv, a nezabývá se námitkou nezákonnosti, ale ani nicotnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.*] a nezabýval se dále věcnými námitkami zpochybňujícími závěry prvoinstančního správního orgánu stran T.D.G., L.T.T. a T.V.H. jako osob nelegálně zaměstnaných.

Stran opožděnosti odvolání však nebyl skutkový stav mezi stranami sporný - Mgr. Žižkovskému, zástupci žalobce (rovněž) ve správním řízení, bylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno dne **4. 12. 2012** (úterý). Žalobce byl řádně poučen o tom, že proti tomuto rozhodnutí může podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, přičemž tato lhůta uplynula dne **19. 12. 2012** (středa). **Odvolání ale bylo bez dalšího podáno k poštovní přepravě dne 20. 12. 2012, a tedy opožděně.**

Ve vztahu k zamítnutí podaného odvolání jako opožděného proto soud neshledal ze strany žalovaného žádné pochybení.

Prisvědčit nebylo možné ani žalobcovu vysvětlení opožděnosti podání odvolání nutností nechat si prvoinstanční rozhodnutí přeložit do rodného jazyka a následně se rozhodnout, zda odvolání podá. Žalobce v té souvislosti namítal nerespektování práva užívat rodný jazyk v úředním styku.

Podle § 16 odst. 3 správního řádu každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady.

Žalobce však neznalost češtiny, resp. potřebu nechat si cokoliv přeložit do rodného jazyka, uplatnil až v žalobě proti napadenému rozhodnutí. Aniž by tvrdil, že neovládá český jazyk, seznámil se s výsledky kontroly provedené inspektory oblastního inspektorátu, o čemž podepsal příslušný protokol ze dne 6. 8. 2012, čj. 8645/6.71/12/15.2. A na základě plné moci ze dne 17. 10. 2012 byl v řízení zastoupen Mgr. Ivem Žižkovským. Ten žalobcovým jménem **podával** odpor proti příkazu ze dne 9. 10. 2012, čj. 12812/6.71/12/14.3; **přijal** (dne 24. 10. 2012) písemnost označenou jako „Vyrozumění o pokračování ve správním řízení a o provádění důkazů mimo ústní jednání ve věci ze dne 22. 10. 2012“; **podepsal** „Protokol o dokazování listinou a seznámení s podklady pro rozhodnutí ze dne 31. 10. 2012, čj. 13400/6.71/12/14.3./1“ (přičemž tomuto úkonu byl přítomen i žalobce); bylo mu **doručováno** prvoinstanční rozhodnutí a **podal** proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání. **Žalobce v žádné fázi správního řízení, ani během úkonů mu předcházejících, neprohlásil, že neovládá český jazyk.**

Z právě uvedených skutečností dle soudu jasně vyplývá, že žalobcova práva stran jazyku, jímž se vede jednání, nebyla správními orgány nikterak porušena.

Jelikož soud na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Soud pro úplnost konstatuje, že žalobcem navrhované důkazy výslechem T.D.G., L.,T.T. a T.V.H. nebyly provedeny, neboť jejich provedení by bylo, vzhledem k důvodům, které vedly soud k zamítnutí žaloby, zjevně nadbytečné.

[V] Náklady řízení

Stran náhrady nákladů řízení soud vycházel ze znění § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u ě n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. července 2014

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková